

ства и да превърсватъ отъ долъ корабльятъ (сз вѣже та): и понеже се боеха да не паднатъ въ плитко (мѣсто), спсстиха платна та, и така се носеха по вола та на вѣтжратъ.

18 И понеже бехме въ голѣма бѣда отъ фортвна та, на дрвгіатъ день фиаха да исфрлатъ (отъ товаратъ въ море то).

19 И въ третіатъ день со свои те рѣце исфрлиху ме сички те орѣдіа корабленни.

20 И като се не показсваха на много дни нито сѣлице то нито звѣзды, и голѣма та фортвна се продолжаваше, не оставаше ни вече ни една надежда да се изгавиме.

21 Но понеже отъ много време не беха пали нищо, Павелъ застана по средъ нихъ, и рече: тревсваше, в мѣстѣ, да послашате мене и да се не отвозите отъ Критъ, и щехме да се изгавиме отъ тѣа бѣда и отъ толко щета.

22 Но сега вы молимъ да бждете весели: защото никой отъ васъ не ще да загине, всвѣкъ единю корабль.

23 Защото въ тѣа ношь ми се яви Яргелъ отъ Бога, чийто самъ азъ, и комѣто сѣжнимъ.

24 И рече ми: не бойсе, Павелъ: ты тревсва да предстанешъ предъ Кесара: и ето Богъ ти дарова сички те които плыватъ съ тебе.

25 Зради това бждете весели,

и мѣстѣ: защото азъ вѣрсвамъ на Бога, че така ще да бжде, каквото ми бжде речено.

26 И тревсва да вѣдеме исфрлени на нѣкой островъ.

27 И като настѣпи четиринадесата та ношь, когато се носеху ме на самъ на тамъ по Адриатическо то море, околъ полношь възмнѣсе на корабленници те защо приближаватъ при нѣкой сѣха земля.

28 И като премѣриха дълбочина та намериха двадесать сажена: и като преидоха мало (разстояние) пакъ премѣриха, и найдоха петнадесеть сажена.

29 И понеже се боеха да не нападнатъ на каменити мѣста, фрлиха четири котвы отъ задна та страна на корабльятъ и молаху ме (Богъ) да самне.

30 И понеже корабленници те искаха да побѣгнатъ отъ корабльятъ, и спсшаха варка та въ море то, сз извинение като че искатъ отъ предна та страна корабелна да фрлатъ котвы те.

31 Рече Павелъ сотникъ и на воини те: ако тѣа не встанатъ въ корабльятъ, вы не можете да се изгавите.

32 Торава воини те пресѣкоха вѣжета та на варка та, и вставиха а да падне вѣжъ.

33 И като щеше вече да се разсамне, Павелъ моवेशе сички те да похипнатъ, и говореше: четиринадесатый день е днесъ,